TAMARA ĆAPETA
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2024. március 14. [1]

C-541/22. P. sz. ügy

Araceli García Fernández,
Faustino González Parra,
Fernando Luis Treviño de Las Cuevas,
Juan Antonio Galán Alcázar,
Lucía Palazuelo Vallejo-Nágera,
Macon, SA,
Marta Espejel García,
Memphis Investments Ltd,
Pedro Alcántara de la Herrán Matorras,
Pedro José de Jesús Benito Trebbau López,
Pedro Regalado Cuadrado Martínez,
María Rosario Mari Juan Domingo
kontra
Eleveté Invest Group, SL,
Antonio Bail Cajal,
Carlos Sobrini Marín,
Edificios 1326 de l'Hospitalet, SL,
Juan José Homs Tapias,
Anna María Torras Giro,
Marbore 2000, SL,
Trístan González del Valle,
Európai Bizottság,
Egységes Szanálási Testület (ESZT),
Spanyol Királyság,

Banco Santander, SA

„Fellebbezés – Gazdaság- és monetáris politika – Bankunió – Egységes Szanálási Mechanizmus – 806/2014/EU rendelet – 18. cikk – Szanálási feltételek – 20. cikk – A szanálás céljaira történő értékelés – EUMSZ 296. cikk – Indokolási kötelezettség –

[1] Eredeti nyelv: angol.

Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikke – Megsemmisítés iránti kereset és kártérítési kereset – A Banco Popular szanálása”

I. Bevezetés

1. Az Egységes Szanálási Mechanizmust (a továbbiakban: ESZM) 2014-ben hozták létre.[2] 2017. június 6-án alkalmazták először a Banco Popular Español, SA (a továbbiakban: Banco Popular) tekintetében.

2. A fellebbezők természetes és jogi személyek, akik a Banco Popular részvényesei voltak, illetve a Banco Popular által kibocsátott, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokkal és járulékos tőkeinstrumentumokkal rendelkeztek azt megelőzően, hogy ez utóbbival szemben szanálási programot[3] fogadtak volna el.

3. A Törvényszékhez benyújtott keresetükkel az elsőfokú eljárás felperesei (a jelen ügy fellebbezői) a szanálási programot, annak az Európai Bizottság általi jóváhagyását és az ahhoz kapcsolódó dokumentumokat vitatták, valamint kártérítést kértek. Ezt a keresetet öt másik kereset mellett a Törvényszék *pilot* ügynek választotta ki,[4] és azt a 2022. június 1-i Eleveté Invest Group és társai kontra Bizottság és ESZT ítéletben (T-523/17, EU:T:2022:313; a továbbiakban: megtámadott ítélet) érdemben elutasította.

4. Ezzel párhuzamosan a Banco Popular szanálásával összefüggésben egy másik fellebbezés[5] elbírálása is folyamatban van a C-535/22. P. sz. Aeris Invest kontra Bizottság és ESZT ügyben, és a felhozott érvek között jelentős átfedések vannak (a továbbiakban: párhuzamos fellebbezés). Az említett fellebbezéshez kapcsolódó indítványom ugyanazon a napon kerül ismertetésre (a továbbiakban: párhuzamos indítvány), és e két párhuzamos indítványt együtt kell értelmezni.

5. A jelen fellebbezés szempontjából a Bíróság feladata nem a szanálási program és a bizottsági jóváhagyás (és az első fokon megtámadott egyéb dokumentumok), hanem annak felülvizsgálata, hogy a Törvényszék miként gyakorolta felülvizsgálati hatáskörét.[6] A jelen két fellebbezéssel

[2] A hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról szóló, 2014. július 15 i 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2014. L 225., 1. o.; helyesbítés: HL 2014. L 372., 9. o.; a továbbiakban: ESZM-rendelet).

[3] Az Egységes Szanálási Testület ügyvezetői testületének a Banco Popular Español, SA szanálási programjának elfogadásáról szóló, 2017. június 7-i SRB/EES/2017/08 határozata (a továbbiakban: szanálási program). A szanálási programot a Banco Popular Español S.A. szanálási programjának jóváhagyásáról szóló, 2017. június 7-i (EU) 2017/1246 bizottsági határozat (HL 2017. L 178., 15. o.; helyesbítés: HL 2017. L 320., 31. o., a továbbiakban: bizottsági jóváhagyás) hagyta jóvá.

[4] A fennmaradó *pilot* ügyek a következők: 1) 2022. június 1-jei Del Valle Ruíz és társai kontra Bizottság és ESZT ítélet (T-510/17, EU:T:2022:312). A C-539/22. P. sz. Del Valle Ruíz és társai kontra Bizottság és ESZT ügyben fellebbezést nyújtottak be, de 2023. július 22-én visszavonták azt. 2) 2022. június 1-jei Aeris Invest kontra Bizottság és ESZT ítélet (T-628/17, EU:T:2022:315). Az ezen ítélettel szemben benyújtott fellebbezés elbírálása folyamatban van a C-535/22. P. sz. Aeris Invest kontra Bizottság és ESZT ügyben. 3) 2022. június 1-jei Algebris (UK) és Anchorage Capital Group kontra Bizottság ítélet (T-570/17, EU:T:2022:314). Ezzel az ítélettel szemben nem nyújtottak be fellebbezést. 4) 2022. június 1-jei Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno és SFL kontra ESZT (T-481/17, EU:T:2022:311). Jelenleg az ítélet ellen két fellebbezés elbírálása van folyamatban. Először a C-551/22. P. sz., Bizottság kontra ESZT ügyben. Lásd: Ćapeta főtanácsnok Bizottság kontra ESZT ügyre vonatkozó indítványa (C-551/22 P, EU:C:2023:846). Másodszor a C-448/22. P. sz., SFL kontra ESZT ügyben. 5) 2019. október 24-i Liaño Reig kontra ESZT végzés (T-557/17, EU:T:2019:771). Ezt a végzést a Bíróság a fellebbezési eljárásban helyben hagyta, és a 2021. március 4-i Liaño Reig kontra ESZT ítéletében (C-947/19 P, EU:C:2021:172) megállapította, hogy a Törvényszék nem követett el hibát, amikor megállapította, hogy a vitatott rendelkezés nem választható el az ESZT szanálási programjától.

[5] A 2022. június 1-jei Aeris Invest kontra Bizottság és ESZT ítélettel (T-628/17, EU:T:2022:315) (a továbbiakban: megtámadott párhuzamos ítélet) szemben.

[6] A Bíróság szerint „a fellebbezés keretében a Bíróság felülvizsgálatának célja többek között annak vizsgálata, hogy a Törvényszék jogilag megkövetelt módon adott-e választ a fellebbező által felhozott érvek összességére”. 2021. november 11-i Autostrada Wielkopolska kontra Bizottság és Lengyelország ítélet (C-933/19 P, EU:C:2021:905, 50. pont).

összefüggésben ez azt jelenti, hogy a Bíróság felülvizsgálata egyrészt annak megállapítására irányul, hogy a Törvényszék helyesen értelmezte-e az ESZM-rendelet vonatkozó rendelkezéseit, másrészt pedig arra, hogy megfelelő terjedelemben vizsgálta-e felül az Egységes Szanálási Testület (ESZT) által kidolgozott és a Bizottság által jóváhagyott szanálási tervet.

6. A Bíróság a közelmúltban a Crédit lyonnais ítéletben megszilárdította a vonatkozó vizsgálati mércét.[7] Ebben az ügyben a Bíróság megállapította, hogy az uniós bíróságok nem helyettesíthetik az uniós hatóság határozatát a sajátjukkal. Ehelyett azt kell megállapítaniuk, hogy a határozat helyes ténymegállapításokon alapul-e, és nem tartalmaz-e semmilyen nyilvánvaló értékelési hibát, vagy nem jelent hatáskörrel való visszaélést.[8]

7. E mércét alátámasztják az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 47. cikkében foglalt követelmények. A bírósági jogorvoslat hatékonysága és a védelemhez való jog védelme megköveteli, hogy „valamely közigazgatási hatóság által hozott határozat címzettje – akár magának a határozatnak a szövege, akár ezen indokok kérésére történő közlése alapján – megismerhesse a rá vonatkozóan hozott határozat alapjául szolgáló indokokat, az illetékes bíróság azon hatáskörének sérelme nélkül, hogy a szóban forgó hatóságtól megkövetelje azok közlését, annak érdekében, hogy lehetővé tegye számára jogai lehető legjobb feltételek mellett történő védelmét, és az ügy teljes ismeretében annak eldöntését, hogy hasznos-e az illetékes bírósághoz fordulni”.[9]

8. A fenti megfontolásokat szem előtt tartva javaslom, hogy a Bíróság hagyja helyben a két megtámadott ítéletet.

II. A Törvényszék előtti eljáráshoz vezető események

9. A jelen fellebbezés szempontjából releváns tények, amelyeket a megtámadott ítélet 25–83. pontja részletesebben kifejtett, a következőképpen foglalhatók össze.

10. A Banco Popular pénzügyi helyzete 2016-ban kezdett romlani. 2016. december 5-én az ESZT ügyvezetői testülete elfogadta a Banco Popular csoport szanálási tervét. A 2016. évi szanálási tervben előnyben részesített szanálási eszköz az ESZM-rendelet 27. cikkében előírt hitelezői feltőkésítési eszköz volt. Ezt a tervet azonban nem használták fel a végül bekövetkezett szanálás során.

11. 2017 áprilisában a Banco Popular magánértékesítési eljárást kezdeményezett egy erős versenytárs részére történő értékesítése céljából, ami visszaállította volna pénzügyi helyzetét. 2017. június 10-ében határozták meg, majd 2017. június végéig eltolták az arra vonatkozó határidőt, hogy a Banco Popular felvásárlásában érdekelt esetleges vevők benyújtsák ajánlataikat. 2017. május 16-i levelében a Banco Santander SA (a továbbiakban: Banco Santander) arról tájékoztatta a Banco Popular társaságot, hogy a magánértékesítési eljárás keretében nincs módjában kötelező érvényű ajánlatot tenni.

[7] 2023. május 4-i EKB kontra Crédit lyonnais ítélet (C-389/21 P, EU:C:2023:368). Ezt a megközelítést a Törvényszék a megtámadott ítélet 110–115. pontjában, valamint a megtámadott párhuzamos ítélet 115–119. pontjában is alkalmazta.

[8] 2023. május 4-i EKB kontra Crédit lyonnais ítélet (C-389/21 P, EU:C:2023:368, 55. pont).

[9] 2020. november 24-i Minister van Buitenlandse Zaken ítélet (C-225/19 és C-226/19, EU:C:2020:951, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

12. 2017. május 23-án Elke König, az ESZT elnöke interjút adott a Bloomberg televíziócsatorna számára, amely interjú során többek között a Banco Popular helyzetével kapcsolatban kérdezték.

13. 2017 májusának folyamán több hírügynökség, köztük a Reuters is beszámolt a Banco Popular nehézségeiről. A Reuters által közzétett cikk többek között megemlítette, hogy az Unió egy névtelen tisztviselője szerint az európai bankok egyik fő felügyelőszerve arra figyelmeztette az uniós tisztviselőket, hogy a Banco Popular felszámolásra kerülhet, ha nem sikerülne vevőt találnia. E cikk szerint e tisztviselő jelezte továbbá, hogy az ESZT elnöke nemrégiben „korai előrejelzést" bocsátott ki, és kijelentette, hogy az ESZT a (Banco Popular) eljárást egy esetleges beavatkozás érdekében figyelemmel kíséri. Ugyanezen a napon az ESZT sajtóközleményt tett közzé e cikk tartalmának a vitatása céljából.

14. 2017. június első napjaiban a Banco Popularnak tömeges készpénzkivonással kellett szembenéznie.

15. 2017. június 3-án az ESZT ügyvezetői testülete a Banco Popular értékesítése tárgyában elfogadta a Fondo de Reestructuración Ordenada Bancariának (FROB, rendezett banki szerkezetátalakítási alap, Spanyolország) címzett SRB/EES/2017/06 határozatot. Az ESZT jóváhagyta a Banco Popular FROB általi értékesítésére irányuló eljárás azonnali megindítását, és a 2014/59 irányelv[10] 39. cikkének megfelelően közölte vele az értékesítésre vonatkozó követelményeket. Az ESZT jelezte különösen, hogy a FROB-nak fel kell vennie a kapcsolatot azzal az öt potenciális vevővel, amelyeket a Banco Popular által felügyelt korábbi magánértékesítési eljárás keretében felhívtak az ajánlattételre. Az öt potenciális vevő közül kettő úgy döntött, hogy nem vesz részt az értékesítési eljárásban, egy vevőt pedig az Európai Központi Bank (EKB) prudenciális okokból zárt ki.

16. 2017. június 5-én az ESZT az ESZM-rendelet 20. cikke (5) bekezdésének a) pontja alapján elfogadta az első értékelést (a továbbiakban: 1. értékelés), amelynek az volt a célja, hogy meghatározza, hogy teljesülnek-e a szanálási feltételek. Ezt az értékelést a Deloitte végezte, amelyet az SRB 2017. május 23-án független szakértőként bízott meg.

17. 2017. június 5-én reggel a Banco Popular benyújtott egy első, sürgősségi likviditási támogatás iránti kérelmet a Banco de Españához (spanyol nemzeti bank), majd délután egy másodikat, amely a jelentős készpénzforgalom miatt a kért összeg emelését tartalmazta. A spanyol nemzeti bank kérelme alapján és az EKB által a Banco Popular sürgősségi likviditási támogatás iránti kérelmének ugyanazon a napon végzett értékelését követően az EKB Kormányzótanácsa nem emelt kifogást a Banco Popular részére a 2017. június 8-ig terjedő időszakra nyújtandó sürgősségi likviditási támogatással szemben. A Banco Popular megkapta e sürgősségi likviditási támogatás egy részét, de a spanyol nemzeti bank nem volt abban a helyzetben, hogy a Banco Popular részére további sürgősségi likviditási támogatást nyújtson.[11]

[10] A hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2014. L 173., 190. o.; helyesbítések: HL 2019. L 165., 129. o.; HL 2021. L 104., 55. o.) (a továbbiakban: 2014/59 irányelv).

[11] Az ügy tényállása nem tartalmaz semmilyen lehetséges magyarázatot arra vonatkozóan, hogy a spanyol nemzeti bank miért nem tudta a Banco Popular számára a sürgősségi likviditási támogatás teljes összegét biztosítani.

18. 2017. június 6-án az EKB megállapította, hogy a Banco Popular az ESZM-rendelet 18. cikke (4) bekezdésének c) pontja értelmében fizetésképtelen vagy valószínűleg fizetésképtelenné válik, és ezt az értékelést az ESZM-rendelet 18. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdésével összhangban közölte az ESZT-vel. [12]

19. Ugyanezen a napon a Deloitte átadott az ESZT-nek egy második, az ESZM-rendelet 20. cikkének (10) bekezdése alapján készített értékelést (a továbbiakban: 2. értékelés). A 2. értékelés célja az volt, hogy felbecsülje a Banco Popular eszközeinek és kötelezettségeinek értékét, felmérje, hogy a részvényesek és a hitelezők milyen elbánásban részesültek volna, ha a Banco Populart rendes fizetésképtelenségi eljárás alá vonták volna, valamint hogy feltárja azokat az elemeket, amelyek lehetővé teszik az átruházandó részvényekre és tulajdonviszonyt megtestesítő értékpapírokra vonatkozó döntés meghozatalát. [13]

20. 2017. június 7-én az FROB tájékoztatta az ESZT-t, hogy ugyanazon a napon 3 óra 12 perckor a Banco Santander kötelező érvényű ajánlatot tett, amelyben a Banco Popular részvényeinek 1 euróért való megvásárlására tett ajánlatot. Az FROB azt javasolta az ESZT-nek, hogy fogadja el ezt az ajánlatot.

21. Az ESZT ügyvezetői testülete 2017. június 7-én elfogadta a Banco Santander ajánlatát, és elfogadta a szanálási programot. A vagyonértékesítési eszközt alkalmazták, [14] amelynek keretében a Banco Popular összes meglévő részvényét (elsődleges alapvető tőke), valamint kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumát leírták. A járulékos tőkeinstrumentumokat új részvényekké alakították át, majd 1 euróért átruházták a Banco Santanderre.

22. E programot 5 óra 13 perckor benyújtották a Bizottsághoz jóváhagyásra. 6 óra 30 perckor a Bizottság az ESZT-nek címzett határozatával jóváhagyta a szanálási programot.

23. 2018. június 14-én a Deloitte megküldte az ESZT-nek az ESZM-rendelet 20. cikkének (16)–(18) bekezdésében előírt, az eltérő bánásmódról szóló, annak meghatározása céljából készített értékelést, hogy a részvényesek és a hitelezők kedvezőbb bánásmódban részesültek volna-e, ha a Banco Populart rendes fizetésképtelenségi eljárás alá vonták volna (a továbbiakban: 3. értékelés).

24. 2020. március 17-én az ESZT elfogadta az SRB/EES/2020/52 határozatot, [15] amely megállapította, hogy a Banco Popular szanálása által érintett részvényesek és hitelezők az ESZM-rendelet 76. cikke (1) bekezdésének e) pontja alapján nem jogosultak az Egységes Szanálási Alapból (ESZA) járó kártérítésre. [16]

[12] Az említett értékelés nem bizalmas változata a következő címen érhető el: https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/ssm.2017_FOLTF_ESPOP.en.pdf?ed492d2c6735d43ab422f25ed966d712.

[13] Ezen értékelés többek között a Banco Popular gazdasági értékét a legjobb forgatókönyvben 1,3 milliárd euróra, a legkedvezőtlenebb forgatókönyvben mínusz 8,2 milliárd euróra, a legjobb becslés esetben pedig mínusz 2 milliárd euróra becsülte.

[14] Az ESZM-rendelet 24. cikke értelmében.

[15] Az e határozatról szóló közleményt 2020. március 20-án tették közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* (HL 2020. C 91., 2. o.), amely elérhető a következő címen: eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020XX0320(01).

[16] Az ESZT e határozatát a Banco Popular több korábbi részvényese megtámadta. A Törvényszék a 2023. november 22-i Del Valle Ruíz és társai kontra ESZT ítéletében (T-302/20, T-303/20 és T-307/20, EU:T:2023:735) elutasította ezt a keresetet. Ezzel az ítélettel szemben nem nyújtottak be fellebbezést.

III. A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

25. A Törvényszékhez 2017. augusztus 7-én benyújtott keresetükkel az elsőfokú eljárás felperesei a szanálási program és a bizottsági jóváhagyás megsemmisítését, kártérítést, valamint a 2. értékelés megsemmisítését és kártérítést kértek.

26. 2019. április 12-én a Spanyol Királyság és a Banco Santander engedélyt kapott arra, hogy a Bizottság és az SRB támogatása érdekében beavatkozzon.

27. A Törvényszék 2021. május 12-i végzésével elrendelte, hogy az ESZT nyújtsa be a szanálási tervnek, a 2. értékelésnek, az EKB-nek a Banco Popular fizetésképtelenségére vagy valószínű fizetésképtelenné válására vonatkozó 2017. június 6-i értékelésének, valamint az EKB által a Banco Popularhoz intézett 2017. május 18-i levélnek a teljes változatát. A Törvényszék, miután megvizsgálta ezeket a dokumentumokat, 2021. június 9-i végzésével úgy határozott, hogy azok nem szükségesek az ügy megoldásához, és eltávolította az iratanyagból azokat.

28. A Törvényszék a keresetet mint megalapozatlant teljes egészében elutasította.

IV. A Bíróság előtti eljárás

29. A 2022. augusztus 11-én benyújtott fellebbezésükkel a fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;

– adjon helyt a Törvényszékhez benyújtott, a szanálási program és a bizottsági jóváhagyás megsemmisítésére irányuló kérelmüknek, és következésképpen kötelezze a Bizottságot és az ESZT-t a Banco Popularba eszközölt befektetéseik megtérítésére, vagy másodlagosan kötelezze őket a szerződésen kívüli felelősségük alapján kártérítés fizetésére;

– kötelezze a Bizottságot és az ESZT-t, hogy fizessenek nekik kártérítést a szerződésen kívüli felelősségük alapján;

– semmisítse meg a 2. értékelést, és kötelezze a Bizottságot és az ESZT-t kártérítés megfizetésére;

– a Bizottságot és az ESZT-t kötelezze az elsőfokú eljárás és a fellebbezési eljárás során felmerült költségek megfizetésére;

– rendelje el – a jelen eljárásból eredő összegek kivételével, amelyek csak az ítélet kihirdetésétől számított késedelmi kamattal járnak –, hogy a felpereseknek járó valamennyi összeget a 2017. május 23-tól (vagy másodlagosan 2017. június 7-től) az ítélet meghozataláig számított kompenzációs kamatokkal, valamint az ítélethozatal napjától számított késedelmi kamatokkal növeljék;

– nyújtson a felpereseknek bármely olyan kiegészítő kompenzációt, amelyet megfelelőnek ítél.

30. A Bizottság, az ESZT, a Spanyol Királyság és a Banco Santander azt kérik, hogy a Bíróság:

– teljes egészében utasítsa el a fellebbezést;

– a fellebbezőket kötelezze a fellebbezési eljárással, valamint az elsőfokú eljárással összefüggésben felmerült költségek viselésére.

31. A Banco Santander továbbá azt állítja, hogy amennyiben a Bíróság helyt ad a fellebbezésnek, és az Európai Unió Bírósága alapokmányának 61. cikkével összhangban úgy határoz, hogy maga hoz határozatot a megsemmisítés iránti keresetről, akkor:

– az EUMSZ 264. cikk második bekezdésével összhangban korlátozza ítéletének hatályát a Banco Popularnak a Banco Santander részére történő eladása joghatásainak fenntartásával.

V. Elemzés

32. Fellebbezésük alátámasztása érdekében a fellebbezők négy jogalapra hivatkoznak. Az első fellebbezési jogalap azon alapul, hogy a megtámadott ítélet tévesen értelmezi és alkalmazza az ESZM-rendelet 18. cikkét. A második fellebbezési jogalap keretében azt állítják, hogy a megtámadott ítélet tévesen értelmezi és alkalmazza az ESZM-rendelet 20. cikkét. A fellebbezők harmadik jogalapjukban az első fokon megtámadott határozat megsemmisítéséből eredő kártérítést kérnek az EUMSZ 264. cikk alapján. Végül a negyedik jogalap a megtámadott ítéletben az Európai Unió szerződésen kívüli felelősségére vonatkozó független kérelemmel kapcsolatban elkövetett hibákra hivatkozik.

33. Amint azt már korábban említettem, a jelen fellebbezéssel kapcsolatos indítványomat a párhuzamos indítvánnyal együtt kell értelmezni. Ennek megfelelően a jelen fellebbezés első jogalapját a párhuzamos indítvány 20–48. pontja elemzi, míg a második jogalap ötödik és hatodik részét [17] az említett indítvány 49–86. pontja tárgyalja.

34. A fennmaradó jogalapok először is az ESZM-rendelet 20. cikkének állítólagos megsértésére vonatkoznak, amellyel az A. szakaszban foglalkozom. Másodszor, a kártérítési kérelemre vonatkoznak, amelyet a B. szakaszban elemzek. Végül, a fellebbezők az Európai Unió szerződésen kívüli felelősségére is hivatkoznak, amellyel a C. szakaszban foglalkozom.

35. A következő elemzésben kifejtem, hogy a Bíróságnak miért kell a fellebbezést teljes egészében elutasítania.

A. Az ESZM-rendelet 20. cikke

36. Második jogalapjuk első négy részében a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen [18] értelmezte és alkalmazta az ESZM-rendelet 20. cikkét a Banco Popular különböző értékeléseit illetően. Emlékeztetőül: a Banco Popular szanálási eljárása három értékelést foglalt magában. [19]

[17] A párhuzamos fellebbezésben a fellebbező az indokolási kötelezettségnek és a Charta 47. cikkének a Törvényszék által történő megsértésére hivatkozik.

[18] A megtámadott ítélet, 279–282. és 346–425. pont.

[19] Lásd a fenti 16., 19., 23. és 24. pontot.

37. Amint azt a Bíróság az Aeris Invest kontra ESZT ítéletben [20] megerősítette, az ESZM-rendelet 20. cikke kétféle értékelésre utal. Az első (ideiglenes) értékelést az ESZM-rendelet 20. cikkének (1)–(15) bekezdése szabályozza. A második (végleges) értékelést az ESZM-rendelet 20. cikkének (16)–(18) bekezdése szabályozza, és azt független személynek kell elvégeznie.

38. A Törvényszék megállapította, hogy a Banco Popular szanálása során az 1. és 2. értékelés az első kategóriába, míg a 3. értékelés a második kategóriába tartozik. [21]

39. Először is a fellebbezők azzal érvelnek, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy az 1. és 2. értékelés az ESZM-rendelet 20. cikkének (1) bekezdésében előírtaknak megfelelően méltányos, prudens és reális volt.

40. Úgy vélem, hogy a Törvényszék helyesen mutatott rá arra, [22] hogy mind az 1., mind a 2. értékelés ideiglenes volt, és ezért szükségszerűen bizonytalan vagy hozzávetőleges információkat tartalmazott.

41. A Törvényszék ugyanis az egyes eszközkategóriák tekintetében részletesen értékelte a 2. értékelést, figyelembe véve a helyzet sürgősségét, mint azt a kontextust, amelyben a Deloitte az értékelést elvégezte. [23]

42. A Törvényszék végül – véleményem szerint helyesen – hivatkozott az 1. és 2. értékelés eltérő céljára, azon eltérő időpontokra, amikor ezeket elkészítették (és a rendelkezésre álló információk különbözőségére), és így helyesen állapította meg, hogy azok nem ellentmondásosak. [24]

43. Ezért úgy vélem, hogy a Törvényszék helyesen értelmezte és alkalmazta az ESZM-rendelet 20. cikkének (1) bekezdését.

44. Másodszor, a fellebbezők azzal érvelnek, hogy a Törvényszék tévesen [25] állapította meg, hogy az 1. és a 2. értékelés nem sértette meg az ESZM-rendelet 20. cikkének (5) bekezdését. [26]

[20] 2021. december 21-i Aeris Invest kontra ESZT ítélet (C-874/19 P, EU:C:2021:1040, 70. és 71. pont).

[21] Uo., 72. pont.

[22] A megtámadott ítélet, 294., 347. és 357. pont.

[23] A Bíróság megállapította, hogy „az ilyen határozat indokolása pontossága mértékének arányosnak kell lennie a tényleges lehetőségekkel, és azon technikai feltételekkel vagy határidővel, amelyek között, illetve amelyen belül azt meg kell hozni”. 2012. november 6-i Éditions Odile Jacob kontra Bizottság ítélet (C-551/10 P, EU:C:2012:681, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

[24] Lásd még az értékelésekről és az indokolási kötelezettségről a párhuzamos indítvány 54–70. pontjában foglalt elemzést.

[25] A megtámadott ítélet, 286–304. pont.

[26] Az ESZM-rendelet 20. cikkének (5) bekezdése szerint az értékelés céljai a következők: „a) információ nyújtása annak megállapításához, hogy teljesülnek-e a szanálási feltételek, illetve a tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó feltételek; b) ha a szanálási feltételek teljesülnek, információ nyújtása a 2. cikkben említett szervezet tekintetében alkalmazandó megfelelő szanálási intézkedésről szóló döntéshez; c) a releváns tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör alkalmazása esetén információ nyújtása az arra vonatkozó döntéshez, hogy milyen mértékben kerüljön sor a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok bevonására vagy hígítására, és milyen mértékben kerüljön sor a releváns tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására; […] f) vagyonértékesítési eszköz alkalmazása esetén információ nyújtása az átadandó eszközökre, jogokra és kötelezettségekre vagy a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokra vonatkozó döntéshez, valamint információ nyújtása a Testület számára annak megállapításához, hogy a 24. cikk (2) bekezdésének b) pontja alkalmazásában mi minősül kereskedelmi feltételnek; g) minden esetben annak biztosítása, hogy a 2. cikkben említett szervezet eszközeiben bekövetkezett esetleges veszteségeket a szanálási eszközök alkalmazásakor vagy a releváns tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör gyakorlásakor teljes körűen elismerjék”.

45. Az ESZM-rendelet 20. cikke (5) bekezdésének a) pontjában meghatározott célt illetően, a Törvényszék megállapította, hogy az ESZT az 1. értékelésben ezt a célt elemezte, megállapítva, hogy az említett rendelet 18. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti szanálási feltételek teljesültek-e.[27] A fellebbezők érvelésében semmi olyan nincs, ami megkérdőjelezné a Törvényszék elemzésének megalapozottságát.

46. A Törvényszék helyesen elemezte azt is, hogy a 2. értékelés megfelel-e az ESZM-rendelet 20. cikke (5) bekezdésének b), f) és g) pontjában meghatározott céloknak, mivel ebben az értékelésben a Deloitte lényegében ugyanezekre a célokra hivatkozott a 2014/59 irányelv 36. cikke (4) bekezdésének b), f) és g) pontjára utalva.[28]

47. A fellebbezők helyesen állapítják meg, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 298. pontjában tévesen állapította meg, hogy az ESZM-rendelet 20. cikke (5) bekezdésének c) pontjában előírt céllal kapcsolatban nem terjesztettek elő konkrét érvet.[29]

48. Mindazonáltal a Törvényszék helyesen utalt az ESZM-rendelet 20. cikkének (10) bekezdésére, amely szerint az ideiglenes értékeléskor „be kell tartani a (4) bekezdésben meghatározott követelményeket, és amennyiben az az adott körülmények között észszerűen megvalósítható, az (1), a (7) és a (9) bekezdésben meghatározott követelményeket is”. Ez a rendelkezés nem említi a 20. cikk (5) bekezdését. Ezenkívül a Törvényszék helyesen állapította meg azt is, hogy az ESZM-rendelet 20. cikkének (11) bekezdése releváns, mivel kimondja, hogy az az értékelés, amely nem felel meg a 20. cikk (5) bekezdésében foglalt követelményeknek, ideiglenes értékelésnek tekintendő, ahogyan az az 1. és 2. értékelés esetében is fennállt.

49. Ezért úgy vélem, hogy a Törvényszék nem követett el hibát az ESZM-rendelet 20. cikke (5) bekezdésének értelmezése és alkalmazása során.

50. Harmadszor, a fellebbezők azzal érvelnek, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a 2. értékelés nem sértette meg az ESZM-rendelet 20. cikkének (7) és (9) bekezdésében foglalt követelményeket.

51. A Törvényszék megállapította, hogy az ESZM-rendelet 20. cikkének (10) bekezdése, amely az ideiglenes értékelésekre vonatkozik, úgy rendelkezik, hogy a 20. cikk (1), (7) és (9) bekezdését be kell tartani, amennyiben az adott körülmények között „észszerűen megvalósítható”.[30]

52. Az „amennyiben észszerűen megvalósítható” kifejezés tehát véleményem szerint helyesen magában foglalja azt, hogy az értékelést összevont alapon végezték, nem pedig a Banco Popular csoport minden egyes szervezetére vonatkozóan, ami – amint azt a Törvényszék helyesen megállapította – nem követelmény az ESZM-rendelet 20. cikkének (7) bekezdése szerint.[31]

53. A Törvényszék akkor sem követett el hibát, amikor arra a következtetésre jutott, hogy a 2. értékelés megfelel az ESZM-rendelet 20. cikke (9) bekezdésének, anélkül hogy figyelembe vette volna a hitelezők osztályokba sorolását, mivel ez az információ a 3. értékelésig nem állt rendelkezésre.[32]

[27] A megtámadott ítélet, 292. és 293. pont.

[28] A megtámadott ítélet, 300. és 301. pont.

[29] Az elsőfokú eljárásban benyújtott válaszuk 61–66. pontjára hivatkoznak, ahol valóban ezt a célt érintik.

[30] A megtámadott ítélet, 414. pont.

[31] A megtámadott ítélet, 415. pont.

[32] A megtámadott ítélet, 421. és 422. pont.

54. Negyedszer, a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen értelmezte és alkalmazta az ESZM-rendelet 20. cikkének (10) és (11) bekezdését a 2. értékelés tekintetében. Azzal érvelnek, hogy mivel a 2. értékelést (amely az ESZM-rendelet 20. cikkének (10) bekezdése értelmében ideiglenes) nem követte utólagos végleges értékelés (ellentétben az ESZM-rendelet 20. cikke (11) bekezdésének második mondatával), az a szanálási program, amely ezen ideiglenes értékelésen alapult, érvénytelen.

55. Az ESZT a Törvényszék által feltett írásbeli kérdésekre válaszolva megerősítette, hogy nem fog utólagos végleges értékelést végezni, mivel az az ESZM-rendelet 20. cikkének (11) bekezdése értelmében nem szolgálna semmiféle gyakorlati célt. [33]

56. A Törvényszék az ESZM-rendelet 20. cikkének (13) bekezdésére hivatkozott, amely kimondja, hogy „az (10) és az (5a) bekezdéssel [helyesen: a (10) és a (11) bekezdéssel] összhangban végzett ideiglenes értékelés érvényes alapnak minősül a Testület számára ahhoz, hogy döntést hozzon a szanálási intézkedésekről”, amikor megállapította, hogy az utólagos értékelés hiánya nem befolyásolja a szanálási program jogszerűségét. [34] A Törvényszék megállapította továbbá, hogy az az értékelés, amelyet a szanálási program elfogadását és Bizottság általi jóváhagyását *követően* végeztek volna el, nem befolyásolhatja e program vagy e jóváhagyás jogszerűségét. [35]

57. Figyelembe véve a Bíróságnak az Aeris Invest kontra SRB ítéletben [36] tett megállapításait, úgy vélem, hogy a Törvényszék helyesen értelmezte és alkalmazta az ESZM-rendelet 20. cikkének (10) és (11) bekezdését.

58. Következésképpen azt javaslom a Bíróságnak, hogy a második jogalap első négy részét megalapozatlanság miatt utasítsa el.

B. Kártérítés iránti kereset

59. Harmadik jogalapjukban a fellebbezők pusztán azt állítják egy pontban, hogy fenntartják a kártérítési kérelemmel kapcsolatos érveiket.

60. Jóllehet a fellebbezők a megtámadott párhuzamos ítélet vonatkozó pontjait jelölik meg, a fellebbezők csak a kártérítési kérelmükre és az EUMSZ 264. cikkre hivatkoznak általánosságban, és nem részletezik a Törvényszék által állítólagosan elkövetett hibát. [37]

[33] Az ESZT azt is kimondta, hogy ezen utólagos értékelésnek az ESZM-rendelet 20. cikkének (12) bekezdése szerinti kompenzációs szerepe nem alkalmazható a jelen szanálási intézkedésre. A Bíróság megerősítette a 2021. december 21-i Aeris Invest kontra ESZT ítéletben (C-874/19 P, EU:C:2021:1040, 80–82. pont), hogy az ESZM-rendelet 20. cikkének (12) bekezdése nem alkalmazandó a vagyonértékesítési eszközre.

[34] A megtámadott ítélet, 280. pont.

[35] A megtámadott ítélet, 281. és 282. pont, hivatkozással a 2015. szeptember 3-i Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Bizottság ítéletre (C-398/13 P, EU:C:2015:535, 22. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

[36] 2021. december 21-i Aeris Invest kontra ESZT ítélet (C-874/19 P, EU:C:2021:1040).

[37] Amit elfogadhatatlannak kell tekinteni a Bíróság 2022. április 28-i Changmao Biochemical Engineering kontra Bizottság ítélete (C-666/19 P, EU:C:2022:323, 187–189. pont) alapján. Emellett „nem tesz eleget ennek a követelménynek az a fellebbezés, amely egyetlen olyan érvet sem tartalmaz, amely a kérdéses ítéletben vagy végzésben kifejezetten azonosítaná a téves jogalkalmazást”. 2021. október 14-i NRW. Bank kontra ESZT ítélet (C-662/19 P, EU:C:2021:846, 36. pont).

61. A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az EUMSZ 256. cikk (1) bekezdésének második albekezdése, a Bíróság alapokmánya 58. cikkének első bekezdése, valamint az Európai Unió Bírósága eljárási szabályzata 168. cikke (1) bekezdésének d) pontja és 169. cikkének (2) bekezdése szerint a fellebbezésben pontosan meg kell jelölni azon ítélet kifogásolt részeit, amelynek megsemmisítését kérik, valamint a kérelmet konkrétan alátámasztó jogi érveket. [38]

62. Ezért azt javaslom, hogy a Bíróság nyilvánítsa nyilvánvalóan elfogadhatatlannak ezt a fellebbezési jogalapot.

C. Az Unió szerződésen kívüli felelőssége

63. Negyedik jogalapjukban a fellebbezők két érvet hoznak fel. Először is azzal érvelnek, hogy a Törvényszék nem állapította meg, hogy az ESZT megsértette az ESZM-rendelet 88. cikke és az EUMSZ 339. cikk szerinti titoktartási kötelezettséget. A jogsértés az ESZT elnökének, Elke Könignek a Bloomberg részére 2017. május 23-án adott interjújára és a különböző sajtóorgánumok által közzétett állítólagosan kiszivárogtatott információkra utal. [39] Azzal is érvelnek, hogy az ESZT és a Bizottság megsértette a titoktartási kötelezettségét azzal, hogy passzív maradt, és nem folytatott le belső vizsgálatot a Reuters egyik cikkében közzétett állítólagos kiszivárogtatásokkal kapcsolatban.

64. Másodszor, a felperesek azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a 2. értékelés elleni kifogásuk és az ebből eredő kártérítési igényük elfogadhatatlan.

65. Az első érvvel kapcsolatban a fellebbezők azt állítják, hogy az az információ, hogy a Banco Popular felügyelet alatt áll, önmagában bizalmas, ellentétben a Törvényszék által a megtámadott ítélet 613. pontjában kifejtettekkel.

66. Az ESZM-rendelet (116) preambulumbekezdése meghatározza a bizalmasnak minősülő információkat: a szanálási tervek tartalma és részletei, valamint az e tervek értékelésének eredménye, továbbá a döntés meghozatalát megelőzően a döntéssel kapcsolatos információ, akár arról, hogy a szanálás feltételei teljesülnek-e, akár arról, hogy az eljárás során külön eszköz vagy intézkedés kerül-e alkalmazásra.

67. A Törvényszék megvizsgálta az ESZT elnöke által az interjú során megosztott információkat. Konkrétabban a következőket állapította meg: „Soha nem beszélek egyedileg bankokról. Nem egy bank van a radarunkon, és természetesen a Banco Popular is egy olyan eset, amelyet figyelemmel kísérünk, de nem ez az egyetlen.” [Well, I am never talking about individual banks. There are more banks than just one on our radar screen and of course, Banco Popular is also a case we are watching but it is not the only one we are watching]. [40]

[38] 2020. október 21-i EKB kontra Estate of Espírito Santo Financial Group ítélet (C-396/19 P, EU:C:2020:845, 24. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

[39] A Törvényszék a Bloombergnek adott interjúra és a Reuters által közzétett cikkre korlátozta elemzését, tekintettel arra, hogy a felperesek az elsőfokú eljárásban nem jelölték meg az ESZT egyéb állítólagos kiszivárogtatásait. A megtámadott ítélet, 610. pont.

[40] A megtámadott ítélet, 612. pont.

68. A Törvényszék megállapította, hogy ezek az észrevételek általános jellegűek voltak, és hogy „az az információ, amely szerint a Banco Popular mint az egységes felügyeleti mechanizmus hatálya alá tartozó hitelintézet »felügyelet alatt áll«, nem bizalmas”.[41] A Törvényszék hozzátette, hogy az az információ, amely szerint a Banco Popular az EKB vizsgálatának tárgyát képezte, már nyilvános volt.[42]

69. Úgy vélem, hogy a Törvényszék helyesen állapította meg, hogy az ESZT elnökének nyilatkozatai elég széleskörűek voltak ahhoz, hogy ne hozzák nyilvánosságra azt az információt, hogy a Banco Popular társaságot a szanálási feltételek teljesülésének megállapítására irányuló eljárás alá vonták, amely információ az ESZM-rendelet (116) preambulumbekezdése alapján bizalmas.

70. A Reuters cikke tekintetében a Törvényszék a megtámadott ítélet 619–643. pontjában megállapította, hogy nem bizonyított, hogy az ESZT valamely alkalmazottja volt a kiszivárogtatás forrása, és hogy az ESZT-nek a kiszivárgott információ tagadására irányuló tétlensége nem bizonyítja, hogy e testület volt a felelős e kiszivárogtatásért.

71. Ezen túlmenően a Törvényszék a megtámadott ítélet 623. pontjában helyesen mutatott rá arra, hogy az elsőfokú eljárás felperesei „nem jelöl[ték] meg, hogy az említett cikkben szereplő információk közül melyik [volt] bizalmas, és azt sem, hogy azok közzététele milyen mértékben jelentené az ESZT vagy a Bizottság szakmai titoktartási kötelezettségének megsértését”.

72. Emellett a Törvényszék a megtámadott ítélet 625. pontjában megállapította, hogy az ESZT sajtóközleményt adott ki, amely ellentmond a Reuters cikkében az ESZT elnöke által adott interjúnak adott tág értelmezésnek.

73. Ezenfelül a Törvényszék a megtámadott ítélet 628–632. pontjában a nyilvánosság számára hozzáférhető egyéb információkra hivatkozott, bizonyítva, hogy a Reuters cikke nem közölt bizalmas információt.

74. Végül a Törvényszék a megtámadott ítélet 637. pontjában megállapította, hogy az elsőfokú eljárás felperesei nem bizonyították azt az állítást, hogy az ESZT vagy a Bizottság egyik tisztviselője szivárogtatta ki az információt a Reutersnek, mivel erre vonatkozóan nem terjesztettek elő bizonyítékot.

75. A fellebbezők azt is állítják, hogy a Törvényszék több tényállást tévesen értékelt, anélkül azonban, hogy azok elferdítését állítanák. Ez a Bloombergnek adott interjúban megállapított tények és a Reuters cikkében szereplő tények, valamint a spanyol közigazgatási hatóságoknak történő állítólagos kiszivárogtatások összehasonlítására vonatkozik.

76. Elfogadhatatlannak tartom ezeket az érveket, tekintettel arra, hogy a Bíróság nem rendelkezik hatáskörrel a tényállás megállapítására vagy a bizonyítékok vizsgálatára, kivéve, ha a fellebbezők azzal érvelnek, hogy a Törvényszék elferdítette a tényeket, és az elferdítésnek nyilvánvalóan ki kell tűnnie az ügy irataiból.[43]

[41] Uo., 613. pont.

[42] Uo., 614. pont.

[43] 2010. szeptember 2-i Bizottság kontra Deutsche Post ítélet (C-399/08 P, EU:C:2010:481, 63. pont); 2015. október 29-i Bizottság kontra ANKO ítélet (C-78/14 P, EU:C:2015:732, 54. pont).

77. Emellett az elferdítésre hivatkozó félnek pontosan meg kell jelölnie a Törvényszék által elferdített bizonyítékokat, és bizonyítania kell azokat az elemzési hibákat, amelyek a Törvényszéket az értékelése során ezen elferdítéshez vezették. [44]

78. A fellebbezők a Törvényszék előtt ismertetett tények minősítésére szorítkoznak anélkül, hogy bizonyítanák, hogy e bíróság elferdítette a bizonyítékokat.

79. Ennélfogva úgy vélem, hogy a Törvényszék helyesen állapította meg, hogy az ESZT és a Bizottság nem sértette meg az ESZM-rendelet 88. cikke és az EUMSZ 339. cikk szerinti titoktartási kötelezettséget.

80. Amennyiben a Bíróság másként ítélné meg, az említett jogsértés és a fellebbezőknek okozott kár közötti állítólagos okozati összefüggéssel még foglalkozni kell.

81. A fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg a megtámadott ítélet 653–674. pontjában, hogy a titoktartási kötelezettség megsértése és a Banco Popular szanálása között nem állt fenn okozati összefüggés.

82. Úgy vélem, hogy a Törvényszék helyesen mutatott rá arra, hogy a Banco Popular likviditási problémái már a 2017. május 23-i interjút megelőzően is súlyosak voltak, és hogy a Banco Popular likviditási válságát több tényező okozta, amelyek a bank 2017 februárjában és áprilisában bejelentett gyenge eredményeiből eredtek.

83. Az okozati összefüggésre vonatkozó ítélkezési gyakorlatra hivatkozva úgy vélem, hogy a Törvényszék helyesen állapította meg, hogy az elsőfokú eljárás felperesei nem bizonyították a kár és a felrótt magatartás közötti kellőképpen közvetlen kapcsolat fennállását, amely magatartásnak a kár meghatározó okának kell lennie. [45]

84. Ezért úgy vélem, hogy a negyedik jogalap első részét el kell utasítani.

85. A második érv tekintetében a Törvényszék az ESZM-rendelet 20. cikkének (15) bekezdésére hivatkozott, [46] és arra a következtetésre jutott, hogy a 2. értékelés elleni kifogás nem képezheti külön fellebbezés tárgyát. [47]

86. A Törvényszék a kártérítés iránti kérelmüket is elfogadhatatlannak ítélte, mivel az ESZM-rendelet nem rendelkezik a kártérítés követelésének lehetőségéről, és az elsőfokú eljárás felperesei sem határozták meg az elszenvedett kár pontos mértékét, sem pedig a kért kártérítés pontos összegét. A Törvényszék ezt a megállapítását azzal támasztotta alá, hogy az elsőfokú eljárás felperesei nem strukturálták kérelmüket az Európai Uniónak az EUMSZ 340. cikk szerinti szerződésen kívüli felelősségének megállapításához szükséges feltételek tekintetében. [48]

87. Ezért azt javaslom, hogy a Bíróság hagyja helyben a Törvényszéknek a negyedik jogalap második része tekintetében tett megállapításait.

[44] 2022. november 10-i Bizottság kontra Valencia Club de Fútbol ítélet (C-211/20 P, EU:C:2022:862, 55. pont).

[45] A megtámadott ítélet, 655. pont, hivatkozással a 2019. július 11-i BP kontra FRA ítéletre (T-838/16, EU:T:2019:494, 217. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

[46] „Az értékelésnek a szanálási eszköz alkalmazására vagy a szanálási hatáskör gyakorlására vonatkozó döntés, illetve a tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör gyakorlására irányuló döntés szerves részét kell képeznie. Az értékelés maga nem képezheti külön jogorvoslati kérelem tárgyát, a[z ESZT] határozatával együtt azonban jogorvoslati kérelem tárgyát képezheti.”

[47] A megtámadott ítélet, 680–682. pont.

[48] A megtámadott ítélet, 685., 689. és 697. pont.

VI. Végkövetkeztetés

88. A fentiek alapján azt javaslom, hogy a Bíróság:

– utasítsa el a fellebbezést;

– a fellebbezőket kötelezze a költségek viselésére.